

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/15/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5820010097
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5820010097.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline na neverejnom zasadnutí konanom 12. mája 2021 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Moniky Liptákovej prejednal odvolanie obžalovaného H. N. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/17/2020 z 27.8.2020 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 320 ods. 1 písm. a) Tr. por. s poukazom na § 280 ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 4T/17/2020 z 27.8.2020 a vec

obžalovaného H. N., nar. XX.X.XXXX v A., bytom A. XXX, A., okres R. V.

pre skutok, že

dňa 2.7.2019 v čase o 18.45 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. NISSAN Primera, ev. číslo: LM-141DJ, po ceste číslo I/59 cez obec Nižná, okres Tvrdošín, v smere na obec Podbiel, kde pri prechádzaní po miestnej komunikácii v 98,0 km na ulici Tománoczyho sa dostatočne nevenoval vedeniu vozidla, v dôsledku čoho narazil ľavou prednou časťou svojho vozidla do cyklistu F. M., nar. XX.X.XXXX, bytom S. XX/XX, N., prechádzajúceho cez vozovku po prechode pre chodcov v smere na ulicu Mierová, ktorý nárazom utrpel zranenia, a to otras mozgu, zlomeninu čelovej kosti, pomliaždenie a zakrvácanie mozgu v čelovej oblasti, zakrvácanie pod pavučinou mozgu v spánkovej oblasti, trieštivú zlomeninu ľavej čelovej dutiny, zlomeninu pravej čelovej dutiny, zlomeninu čelovej kosti vľavo, zlomeninu rozhrania čuchovej kosti, zlomeninu veľkého a malého krídla klinovej kosti vľavo, zlomeninu vnútornej steny hrotu pravej očnice, trieštivú zlomeninu hornej časti ihlice v oblasti pod hlavičkou, odreniny kože na čele vľavo, odreniny kože ľavej ruky, odreniny kože oboch kolien, ktoré si vyžiadali dobu liečenia 38 dní, počas ktorej bol obmedzený v obvyklom spôsobe života, pričom svojim konaním porušil povinnosti ustanovené v § 4 ods. 1 písm. c) a písm. e) Zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov,

p o s t u p u j e

Okresnému riaditeľstvu PZ, Okresnému dopravnému inšpektorátu Dolný Kubín, nakoľko nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal byť prejednaný ako priestupok, o ktorom je tento orgán príslušný rozhodovať.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný H. N., stíhaný pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby podanej na neho Okresnou prokuratúrou v Námestove dňa 18.03.2020 pod sp. zn. Pv 329/19/5507-11, pretože skutok nie je trestným činom. Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. bol poškodený F. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX/XX, N., s nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Proti rozsudku okresného súdu podal prokurátor odvolanie proti výroku o vine, ktoré odôvodnil tak, že po preskúmaní predmetného odôvodnenia rozsudku je toho názoru, že tento vykazuje zrejme znaky arbitrárnosti, čoho dôkazom je absencia akýchkoľvek dôkazov a úvah, pre ktoré súd obžalovaného H. N. spod obžaloby oslobodil, okrem toho boli zo strany súdu nesprávne vyhodnotené skutkové zistenia. Obžalovaný počas hlavného pojednávania uvádzal, že on žiadnu povinnosť uloženú právnymi predpismi neporušil, avšak takéto vyjadrenie je v rozpore s odborným vyjadrením č. 96/2019, z ktorého vyplýva, že cyklista prichádzal na cestu z ľavej strany, a teda musel prejsť ľavý jazdný pruh, čiže vodič mohol reagovať na blížiaceho sa cyklistu skôr a nie až v čase, keď sa cyklista nachádzal v jeho jazdnom pruhu. Týmto konaním má zato, že boli zo strany obžalovaného H. N. porušené povinnosti upravené v ust. § 4 ods. 1 písm. c), písm. e) zákona č. 8/2009 Z.z., nakoľko tento zrejme nesledoval situáciu v cestnej premávke, v dôsledku čoho neskoro reagoval. Je nespochybniteľné, že dopravnú nehodu, vychádzajúc z odborného vyjadrenia, spôsobilo viacero príčin, jednak konanie obvineného, ako aj konanie poškodeného. Nemožno poprieť, čo napokon vyplýva aj zo samotného odborného vyjadrenia č. 96/2019, že zavinenie na dopravnej nehode mal aj poškodený. Pokiaľ aj prvostupňový súd mal zato, že skutok spáchaný obžalovaným, nemá znaky trestného činu, aj v tomto prípade nebol oslobodzujúci výrok rozsudku namieste, nakoľko predmetný skutok mal za následok ublíženie na zdraví cyklistovi F. M., nar. XX.XX.XXXX a v takomto prípade vykazoval minimálne znaky priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. b) Tr. zák. Má za to, že Okresný súd Námestovo predmetným rozsudkom nesprávne rozhodol o vine obžalovaného a preto navrhuje, aby odvolací súd na základe podaného odvolania napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, majú na zreteli povinnosť prihliadať aj na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, ak by tieto odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom a toto je dôvodné.

Vzhľadom na objektívne preukázané skutočnosti zhrnuté v odbornom vyjadrení č. 96/2019 znalca z odboru cestná doprava Dipl. Ing. Martina Obtuloviča mal aj krajský súd preukázané, že obžalovaný sa v danom úseku cesty pohyboval rýchlosťou 46 až 50 km/hod., t.j. rýchlosťou povolenou v obci. Nesprávnym prvkom v technike jazdy obžalovaného bolo, že neskoro reagoval na cyklistu, nakoľko reagoval až v čase, keď mu vchádzal cyklista do jazdného pruhu. Ak by bol reagoval o 1,5s skôr, kedy začal cyklista vchádzať do vozovky a do protismerného jazdného pruhu, pri použití maximálneho brzdného spomalenia vozidla, mohol obžalovaný vozidlo zastaviť pred koridorom pohybu cyklistu a zabrániť vzniku dopravnej nehody.

Z odborného vyjadrenia znalca tiež vyplynulo, že dopravná nehoda sa stala na prehľadnom úseku, kde cyklista mohol reagovať na približujúce sa vozidlo Nissan Primera skôr a zbadat' prichádzajúce vozidlo Nissan Primera a cez hlavnú cestu mohol s bicyklom prejsť až po jeho minutí sa s ním a zabránil by vzniku kolíznej situácie. Ďalej mohol cyklista zabrániť vzniku kolíznej situácie, ak by využil v blízkosti sa nachádzajúci priechod pre chodcov a následne by prešiel chôdzou a cez priechod pre chodcov. Nesprávnym prvkom v jazde cyklistu bolo, že pri prechádzaní cez cestu označenú ako hlavná, vodiča vozidla Nissan Primera svojim správaním ohrozil a obmedzil. Ďalej cyklista na bicykli nesprávne prechádzal cez križovatku, kde už na miestnej komunikácii sa pohyboval vľavo a nie vpravo v smere svojej jazdy a následne cez križovatku prechádzal šikmo. Bezprostrednou príčinou dopravnej nehody z technického hľadiska bola nesprávna technika jazdy cyklistu a to, že pri prechádzaní cez cestu označenú ako hlavná vodiča vozidla zn. Nissan Primera svojim správaním ohrozil a obmedzil.

Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatuje, že v čase dopravnej nehody svietilo oproti jazdy obžalovaného slnko, ktoré ho oslňovalo a preto je možné, že obžalovaný aj preto neskoro reagoval na cyklistu.

Táto skutočnosť - teda, že obžalovaný bol oslepený zapadajúcim slnkom pred kolíziou s poškodeným tak, ako to sám uviedol, spochybnená nebola a prihliadal na ňu aj znalec vo svojom posudku, keď pripustil, že práve toto mohol byť dôvod, pre ktorý obžalovaný oneskorene reagoval na cyklistu. Za takýchto okolností vzhľadom na vyjadrenie obžalovaného je možné konštatovať, že na jeho oneskorenú reakciu na poškodeného malo podstatný vplyv práve slnko, ktoré ho oslnilo.

Krajský súd sa vzhľadom na tieto skutočnosti nestotožnil s postupom okresného súdu, ktorý obžalovaného oslobodil spod obžaloby, pričom upozorňuje na nasledujúce skutočnosti. Obžalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že daný úsek cesty poznal, vedel, že sa tam nachádza prechod pre chodcov. Na to, že mu zasvietilo do očí slnko reagoval tak, že dal dole nohu z plynu a pokračoval v jazde, pričom však podľa § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 8/2009 Z. z.“) vodič smie jazdiť len primeranou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad, t.j. v danom prípade ak bol obžalovaný oslnený a nevidel na vozovku, nestačilo dať nohu dole z plynu a spomaliť, ale mal výrazne znížiť rýchlosť jazdy a motorové vozidlo zastaviť. Znalec vo svojom odbornom vyjadrení konštatoval nesprávnu techniku jazdy obžalovaného, a to že neskoro reagoval na cyklistu vchádzajúceho do jazdného pruhu, pričom daný úsek cesty bol dostatočne priehľadný. Ak by bol obžalovaný reagoval správne, zabránil by zrážke s cyklistom pri skoršej reakcii a maximálnom využití brzdného spomalenia vozidla. Aj napriek skutočnosti, ktorá vyplýva zo záveru odborného vyjadrenia č. 96/2019, že bezprostrednou príčinou dopravnej nehody z technického hľadiska bola nesprávna technika jazdy cyklistu, a to že pri prechádzaní cez cestu označenú ako hlavná, vodiča vozidla zn. Nissan Primera svojim správaním ohrozil a obmedzil a že vodič vozidla zn. Nissan Primera by musel pri správnej technike jazdy náhle meniť smer a rýchlosť jazdy, nemožno však opomenúť nesprávny prvok v technike jazdy vodiča Nissan Primera a to, že neskoro reagoval na cyklistu. Ak by bol reagoval správne, zabránil by zrážke s cyklistom pri skoršej reakcii a maximálnom využití brzdného spomalenia vozidla.

V tomto smere sa krajský súd stotožňuje s odvolacími námietkami prokurátora, že konanie obžalovaného, aj keď je len jedným článkom reťaze príčin, ktoré spôsobili následok, je príčinou následku aj vtedy, keď by následok nenastal bez ďalšieho konania tretej osoby.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti teda dospel krajský súd k záveru, že možno bez akýchkoľvek pochyb vysloviť, že obžalovaný vzhľadom na konštatovanú nesprávnu techniku jazdy prispel k dopravnej nehode a k jej následkom, aj keď prvotnou príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy cyklistu - poškodeného.

S poukazom na tieto okolnosti predmetnej dopravnej nehody najmä s prihliadnutím na mieru zavinenia obžalovaného a poškodeného, ako aj dôvody oneskorenej reakcie obžalovaného (oslnenie zapadajúcim slnkom), krajský súd súhlasí s konštatovaním okresného súdu, že skutok nenaplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. vzhľadom k ustanoveniu § 10 ods. 2 Tr. zák., podľa ktorého nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Obžalovaný ako vodič motorového vozidla idúceho po cestnej komunikácii nepochybne porušil pravidlá cestnej premávky - ustanovenia zákona č. 8/2009 Z. z. V zmysle § 3 ods. 2 písm. a) zákona č. 8/2009 Z. z. je účastník cestnej premávky povinný správať sa disciplinovane a ohľaduplne tak, aby neohrozil bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky, pritom je povinný prispôbiť svoje správanie najmä stavebnému, dopravno-technickému stavu cesty, situácii v cestnej premávke, poveternostným podmienkam a svojim schopnostiam. V zmysle § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. je vodič povinný rýchlosť jazdy prispôbiť najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať. Vodič smie jazdiť len primeranou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad.

Vzhľadom k vyššie uvedenému konštatovaniu a k tomu, že predmetný skutok mal za následok ublíženie na zdraví cyklistovi F. M., skutok by podľa názoru krajského súdu mohol byť posúdený ako priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 372/1990 Zb.“), podľa ktorého priestupku sa dopustí ten, kto poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda pri ktorej inému ublíži na zdraví alebo inému spôsobí škodu na majetku.

Z ustanovenia § 20 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. vyplýva, že priestupok nemožno prejednať, ak od jeho spáchania uplynuli 2 roky, nemožno ho tiež prejednať, prípadne uloženú sankciu alebo jej zvyšok vykonať, ak sa na priestupok vzťahuje amnestia. Z ustanovenia § 20 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb.

vyplýva, že do plynutia lehoty podľa odseku 1 sa nezapočítava doba, počas ktorej sa pre ten istý skutok viedlo trestné stíhanie.

Z vyššie uvedených zákonných ustanovení vyplýva, že konanie obžalovaného, ktoré môže byť posúdené ako priestupok ešte nie je premlčané.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.